

[Ivar Nørgaard]

stemning, hvis den ikke kan opnå tilslutning fra et flertal her i folketinget til det foreliggende forhandlingsresultat, eller hvis den ikke kan opnå ændringer i forhandlingsresultatet hos de andre medlemslande, der tilfredsstillende et flertal i folketinget.

Det sidste er unægtelig overraskende, da regeringen jo hårdnakket har fastholdt og i dag simpelt hen argumenteret for, at vi har opnået 100 pct., og at der er tale om en pakke, der ikke kan lukkes op – man skal sige ja eller nej til den. Men hvis regeringen igen vil forsøge at lukke den op, har den kun vores tilslutning. Regeringen har imidlertid lagt en masse hindringer i vejen ved sin egen påstand om, at der ikke er noget at gøre, så vi må have meget stærk tvivl om, at det kan lade sig gøre.

Socialdemokratiet har ikke fremsat forslag om en folkeafstemning, men hvis regeringen synes, det er en hensigtsmæssig måde at få sagen afgjort på, vil vi naturligvis ikke modsætte os en sådan. Så må der blive tale om en vejledende folkeafstemning og ikke om en folkeafstemning i henhold til grundlovens § 20.

Socialdemokratiet er parat til at stemme for et sådant forslag til lov om folkeafstemning, og vi erklærer os også parat til at acceptere folkeafstemningens resultat. Vi er meget sikre på, at det bliver et klart nej.

Derfor vil vi endnu en gang meget stærkt advare regeringen imod at fortsætte skræk-kampagnen med påstande om, at der i virkeligheden er tale om for eller imod medlemskab af EF. Det, det handler om, er et ja eller et nej til forhandlingsresultatet, altså EF-pakken.

Danmark har naturligvis samme ret som de store EF-lande til at sige nej til ændringer i Romtraktaten. Det er udtrykkeligt fastlagt i artikel 236, og som udenrigsministeren sagde, er det jo ikke længe siden, at både England og Frankrig ville sige nej til ændringer. Nu har de skiftet mening, men det har vi altså ikke, og da vi anbefalede medlemskab af EF, blev det stærkt fremhævet, at vi havde den sikkerhed, der ligger i artikel 236. Betragtningen om, at 5 millioner mennesker selvfølgelig ikke skal kunne bestemme over 315 millioner, er både falsk og farlig. Det blev jo netop fastslået i 1957, da man lavede artikel 236, at hvert land, selv det lille Luxembourg, hvis det ville, har samme ret som de store lande,

da ændringer i Romtraktaten skal vedtages af alle lande.

Til slut skal jeg på socialdemokratiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget bekræfter viljen til europæisk samarbejde.

Folketinget opfordrer regeringen til at afvise det opnåede forhandlingsresultat, som i sin helhed er utilfredsstillende.

Regeringen opfordres til at forhandle videre for at opnå et for folketinget tilfredsstillende resultat.

Resultatet forelægges folketinget.

Tinget går hermed over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, der er et enkelt punkt, som alle-rede her fra starten af debatten bør klares noget bedre op, end det er sket indtil nu, og som udenrigsministeren i hvert fald ikke har bidraget med klarhed om, og det er spørgsmålet om den garanti for miljø og arbejdsmiljø, som statsministeren hævdede der var fuld sikkerhed for i pakken. Hr. Ivar Nørgaard understregede, at der ikke er sikkerhed, og det er jeg glad for, men problemet er, at der simpelt hen ikke i denne pakke kan indbygges nogen garanti. Den er umulig. Den strider imod selve ideen i pakken. Efter de nuværende regler er det meget let for Danmark at stoppe direktiver om det indre marked. I dag kan Danmark suverænt og frit fastsætte de bestemmelser for miljø og arbejdsmiljø, som Danmark finder nødvendigt, og det kan Kommissionen ikke blande sig i. Efter de nye regler kan Danmark, når der kommer direktiver, stemmes ned gang på gang. Danmark har 3 stemmer. Der skal 23 stemmer til at bremse disse direktiver, og hvis direktiverne først er gennemført, har Danmark nok mulighed for at indføre nogle særbestemmelser, men de skal godkendes af Kommissionen, og Kommissionen kan efter